

[Kim Behnke]

mælk, og dermed er mælk blevet mere konkurrencedygtig. Ja tak, men samfundsøkonomisk er det jo hul i hovedet at reagere på den måde. Hvis naturgassen skal gøres konkurrencedygtig, skal det ikke være ved at genere alle andre energiformer.

Så er der spørgsmålet om EF, og det er interessant i den forbindelse at følge både hr. Flemming Hansen og fru Charlotte Antonsen, der jo med iver fortæller om, hvor ihærdigt Venstre og De Konservative har arbejdet for, at denne CO₂-afgift bliver indført på EF-plan. Jeg kan ikke lade være med at gentage, at en dårligdom jo ikke bliver bedre af, at der er tilpas mange, der gør det. Det svarer til at sige, at hvis bare alle er dumme, er vi såmænd nok lige kloge; men det er jo ikke tilfældet.

Vi skal – også i EF-sammenhæng – med næb og kløer kæmpe imod CO₂-afgiften, og alle de argumenter, der er kommet fra Venstre og De Konservative, er jo rigtige, når man argumenterer imod CO₂-afgiften. Så det er mig ubegribeligt, hvordan man kan mene, at det bare er i orden, hvis det kommer i form af en fælles EF-løsning.

I den forbindelse har Venstre og De Konservative også et problem med at forklare, at man på den ene side siger, man er imod CO₂-afgiften, men på den anden side, som fru Charlotte Antonsen sagde, arbejder for fuld kraft for at få den indført i EF.

Mens det under forårets behandling af beslutningsforslag nr. B 52 blev hævdet af de tre flertalspartier, at dette her blev foreslået ud fra en ren og skær miljøbetragtning, har det jo vist sig her under lovbehandlingen – den mest ærlige har da været hr. Riishøj, og det skal han have tak for – at der er tale om ideologi. Der er tale om, at man vil lægge beskatning på resourceforbrug, man vil have ressourcerne begrænset, man vil, som man jo altid kan sidde hjemme i kollektivkøkkenet og snakke hyggeligt om, have os tilbage til stenalderen og helst ned i et nulenergiamfund osv., og det er altså et ideologisk skridt i den retning, man nu tager. Og fair nok for det – jeg har såmænd respekt for folk, der har en ideologisk holdning til tingene – men så vær dog ærlig og gå ud og sig til alverden, at det er det, det drejer sig om, i stedet for at forsøge at sælge dette her under overskrifter som Brundtland og CO₂ osv.

Allerede under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 52 anbefalede Fremskridtspartiet regeringen at stå ved den skarpe kritik og gøre denne sag til et kabinetspørgsmål, men man har som sagt et forklaringsproblem, nemlig når man samtidig støtter CO₂-afgiften i EF-regi.

Jeg skal derfor til slut anbefale, at man stemmer nej til samtlige forslag – nu har vi jo lovet hinanden at tage diskussionen om alle forslagene på én gang – dog med den undtagelse, at vi, hvis det viser sig, at alle forslagene bliver vedtaget – og det gør de jo nok, så jeg tillader mig at foregribe begivenhederne – når vi kommer til lovforslag nr. L 99, må sige, at det ville være meget mærkeligt, hvis Fremskridtspartiet ikke stemte for en afgiftsnedsettelse, når vi skal stemme isoleret om forslaget herom. Det vil vi selvfølgelig også gøre, men jeg siger det kun, fordi vi tager debatten under ét. For set som en pakke er vi imod hele pakken, men vi skal ikke stemme for eller imod en pakke. Vi skal stemme for eller imod de enkelte lovforslag.

Jeg håber, at der rundt omkring i de danske sjæle render tilstrækkelig meget vikingeblood til, at man for en gangs skyld tør stille sig op og sige: Dette her er for meget af det gode; det vil vi ikke være med til. Jeg ved godt, at grundloven forbyder mig at anbefale direkte civil ulydighed, men noget derhenad kunne jo være interessant, hvis befolkningen havde mandsmod til at forsøge det for en gangs skyld, og det skal ingen beklagelse få fra min side.

Duetoft (CD):

I virkeligheden havde jeg tænkt mig at holde mit livs korteste ordførertale i dag, for jeg ville kun være gået op og have sagt et enkelt ord, nemlig øv, men det kræver nok tre fodnoter i alt fald. Den ene er, at det er et øv, fordi jeg synes, det er lidt synd, at S, SF og De Radikale ikke har været helt så åbne, som jeg kunne have ønsket mig, i den periode, der er gået. Det er et øv, fordi jeg synes, at vi skulle have ventet på EF, og det er et øv, fordi jeg synes, det er synd, at omlægningen til miljøafgifter skal ske i en stemning af konfrontation.

Jeg sagde allerede under andenbehandlingen og vil gerne gentage det her, at CO₂-afgiften efter vores opfattelse er den rigtige vej at gå, miljøafgifter er en rigtig vej at gå, vi vil bare gerne have det samordnet med EF. Men jeg vil